

Všem Juliím - Kidák, Vojta Tomáško

1. Jako zapálená stodola jsem shořel
na venkovském prázdném nádraží,
ani popel, ani trochu kouře,
natož tvoje prsty na tváři,
jak nějaký papír vod cukroví
vodkopnutej přes dvě koleje,
každá z vás se dneska pro mě strojí,
každá z vás se s jiným miluje.
- R: Kolik jsem vás ztratil na svý cestě do ráje,
přesto hledám dál, vždyť možná zrovna tady je,
pak klopí oči hanbou, že je krásnější jak noc,
a kytary zní sambou z léta do vánoc.
2. Proč jsou tváře andělů, můj bože,
podobné všem Juliím, co znám,
žádná z nich mi neustlala lože
a žádné z nich jsem lože neustlal,
za okny zní samba a já čekám
na venkovském prázdném perónu,
sbírám síly vodjet prostě někam,
sednout do prázdného vagónu.
- R:
- *: Jako zapálená stodola jsem shořel
na venkovském prázdném nádraží ...